

Pozdravna reč

Za vođu subotne škole 4/2012

6. oktobar 2012.

1. VELIKA BORBA: TEMELJ

«Jer se vama darova Hrista radi ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj.» (Filibljanima 1, 29.)

Autor Bil Krouder kaže:

Držeći biblijske časove u stranoj zemlji moj prijatelj i ja ožalostili smo se kad smo saznali kako je parlament te države doneo zakon o zabrani delovanja hrišćanske crkve. Svoje strahove podelili smo sa studentima sa kojima smo proučavali Bibliju. Shvatili smo da ćemo, umesto da ih poučimo kako će širiti Evanđelje, biti svedoci njihovog progonstva. Udružili smo se u molitvi sa njima da ih Bog sačuva i ojača.

Na kraju našeg susreta, jedan student mi je rekao: “Hvala što se brinete za nas, ali ne trebate se brinuti. Naučili smo da nije dovoljno samo širiti Evanđelje ili živeti za njega. Neophodno je i trpeti za Evanđelje.” Njegove reči nisu bile površne, već iskrene. Živeti za Hrista i Evanđelje često zahteva visoku cenu.

Apostol Pavle je napisao sledeće reči dok je bio u tamnici: “Jer se vama darova Hrista radi ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj” (Filibljanima 1, 29). Po toj Pavlovoj izjavi mnogi vernici širom sveta svakodnevno žive u nevoljama i progonstvima, jer im je jedini “zločin” što iskreno žive za Isusovo ime.

Molimo se za Božji blagoslov i pomoć za našu braću i sestre u Hristu koji plaćaju visoku cenu što su prihvatili spasenje koje su dobili besplatno, zaslugom Isusa Hrista.

Neka nam Bog da veru koja se neće kolebati, i onda kad je pod velikim pritiskom mnogih neprijatelja Evanđelja, i neka nas u ovaj Subotni dan ojača i osposobi da nosim teret koji nam je odredio.

13. oktobar 2012.

2. OTKRIVENJE I BOG OTKRIVEN U NJEMU

«I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i oca kroza nj.» (Kološanima 3, 17)

Prve reči koje smo u detinjstvu morali da naučimo i dobro zapamtimo bile su “molim” i “hvala”. Niko toliko ne uživa kao što uživaju roditelji ili baka i deda kad čuju da njihovi mališani izgovaraju te reči, povezujući molbu sa zahvaljivanjem.

Međutim, sumnjam da se u odraslom dobu setimo reči “molim” ili “hvala”, posebno upućene našem nebeskom Ocu. Više smo usredsređeni na potrebe koje nas pritiskaju nego na ono što smo već dobili; više moljakamo nego što zahvaljujemo. I dok nas Bog poziva da mu dođemo sa svim svojim potrebama, takođe nas podstiče da nam zahvaljivanje postane navika.

U Kološanima poslanici 3, 15, apostol Pavle upućuje svakog Isusovog sledbenika: “mir Božij da vlada u srcima vašima”. Nakon toga nas triput podseća da ostanemo zahvalni Bogu: “zahvalni budite” (stih 15), “u blagodati pjevajući u srcima svojim Gospodu” (stih 16). “I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroza nj.” (stih 17).

Pročitao sam mudre reči hrišćanskog radnika: “Najbolje što možemo pružiti Bogu je slatki miris zahvalnosti koju Mu svakodnevno iskazujemo. Ta zahvalnost rasteruje našu tugu i tamu, unosi predivan mir i blaženi nadu. Zahvalnost nas podstiče da budemo milostivi.”

Zaista je dobro svakodnevno zahvaljivati Bogu za sve što primamo od Njega.

Bože, zahvaljujemo Ti za sve blagoslove koje nam daješ.

20. oktobar 2012.

3. ČOVEK: DELO BOŽJEG STVARANJA

*«Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku Tvojih.»
(Psalam 102, 25)*

Godine 1977. Amerikanci su lansirali raketu u svemir. U njoj je bio Vojadžer I, probna svemirska letelica koja je izbačena u svemirski prostor da istražuje planete. Nakon što je Vojadžer obavio svoj zadatak, poslavši mnogo fotografija i podataka sa planete Jupiter i okolnih nebeskih tela, nije prestao sa radom. Nastavio je i dalje da kruži svemirom.

I danas, nakon više od 30 godina, ta mala letelica još uvek putuje brzinom od preko 50.000 km na sat, a skoro je 15 milijardi kilometara udaljena od Sunca. To nas zapanjuje, naš razum to ne može da shvati! Vrhunski naučnici poslali su svemirsku letelicu na rub našeg sunčevog sistema. Neverovatno!

Ali to je tek sitnica u poređenju sa onim što je Bog učinio. To je kao da se neko hvali pred arhitektom koji je sagradio veliki oblakoder, a popeo se tek na drugi sprat.

Nismo još ni počeli da istražujemo veličinu svega što je Bog stvorio. Ali čak i najmanji čovekov korak u istraživanju treba u nama da podstakne potpuno strahopoštovanje prema Božjoj moći i Njegovom stvaralaštvu. Pomislite na ovo: Dok smo mi ljudi poslali svemirsku letelicu sa jedne planete prema drugoj, Stvoritelj svega što postoji je Onaj “ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu” (Isaija 40, 26). Uostalom, Bog je stvorio celi svemir, pa je jasno da poznaje svaku zvezdu po imenu.

Istraživanja svemira nas zapanjuju. Ali upoznavanje Boga koji je sve to stvorio zaista prevazilazi naša shvatanja. Iskoristimo zato ovaj dan da bismo Mu zahvalili i još potpunije Ga upoznali.

27. oktobar 2012.

4.SPASENJE: JEDINO REŠENJE

«Jer kakvu će korist imati čovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi?» (Luka 9, 25.)

Pisac Knjige Propovednika iznosi da užici, materijalna dobra, čak i veliko znanje ne donose trajno zadovoljstvo. Isus je otišao korak dalje. Rekao je da onaj koji poseduje sva ovozemaljska dobra, ali nije spreman za večnost, duhovno je osuđen na propast. Svima nam treba nešto više od užitka i zabave, novca i časti kako bismo živeli punim životom.

Kad o tome razmišljam, pomislim na neke istaknute ljude koji su izvršili samoubistvo. Jedan je bio uspešan sportista, neki su bili poznati zabavljači, a dvojica su nasledila veliko bogatstvo. Setim se i znamenitog naučnika i njegove žene koji su oboje uzeli smrtonosnu dozu droge kad su saznali da ona boluje od neizlečive bolesti. Ti ljudi nisu uspeli da pronađu smisao života.

Zato što smo stvoreni po Božjem obličju, naš život ima smisla i sada i za večnost. Bog nas je stvorio sebi na slavu i smestio na Zemlju da Mu iskazujemo čast i poštovanje. Imamo neverovatnu mogućnost da budemo na čast Bogu i u celoj večnosti.

Kad poverujemo da je Isus umro za naše grehe i vaskrsnuo iz mrtvih, to nam daje razlog i smisao života. Spasenje nam pruža sigurnost da nam je oprošteno. Pred nama je večni cilj i nada za večnost u Božjoj prisutnosti. To je dovoljno da nam pruži dubok i trajan mir i radost u životu. Jeste li to doživeli?

Tražite li trajan osećaj sigurnosti i zadovoljstva? Zapitajte se zašto ste uopšte ovde na Zemlji, a Bog neka ispuni naša srca smislom.

3. novembar 2012.

5. RASTENJE U HRISTU

*«Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.»
(Dela apostolska 5, 29)*

U knjizi pod naslovom Neverovatno pisac se bori sa problemom zla u svetu. U jednom poglavlju opisuje proces u Nirnbergu za nacističke zločine počinjene tokom Drugog svetskog rata. Nacističke vođe bile su optužene za zločine protiv čovečanstva, a njihov mehanički odgovor je uvek glasio: “Mi smo samo izvršavali naredbe!” Presuda je, međutim, glasila da su vojnici imali moralnu obavezu da ne poslušaju naredbe, premda zakonite, ako su bile nepravedne i zle.

Nasuprot tome, Petar i ostali apostoli bili su uhapšeni jer su objavljivali vaskrslog Isusa Hrista i bili izvedeni pred verske vođe u Jerusalimu. Umesto da se prilagode raspoloženju naroda, apostoli su objavili da će i nadalje objavljivati nauku vaskrslog Gospoda Isusa Hrista.

Naredbe verskih vođa su možda bile zakonski ispravne, ali su bile pogrešne. Kad su apostoli odabrali da radije poslušaju Boga a ne opake verske vođe, postavili su visoka merila uverenja koja su se izdigla iznad mišljenja ovozemaljskih vladara.

Iskušenja sa kojima se možda danas suočavamo mogu biti provera naše predanosti. Imaćemo priliku da uzdignemo Cara nad carevima ako se pouzdamo u Njega da nam da snagu koja prevazilazi sve pohvale koje nudi svet. Moramo činiti dobro kako je ono prikazano u Božjoj reči, u Bibliji.

Zato ustanimo i hrabro govorimo istinu, makar nas to stajalo slobode i života.

10. novembar 2012.

6. POBEDA NAD SILAMA ZLA

*«Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?»
(Rimljanima 7, 24)*

Svakoga će obradovati i ushititi trkač koji se vraća u trku nakon što je već otpisan! Trkač koji se spotiče u startu ali postepeno kreće napred i preuzima vođstvo podstiče maštu svakog gledaoca. Mladići koji u poslednjim trenucima preuzimaju vođstvo više privlače našu pažnju nego oni koji su pobeđivali na početku igre.

Isus se vratio na scenu na najčudniji mogući način kojeg je čovek ikad video. Nakon što je bio ponižen, pretučen, ispljuvan, bičevan i prikovan na krst, Njegovi tužioci i krvnici slavili su pobeđu i proglasili Ga mrtvim. Vojna straža je čuvala zapečaćen grob. Može li iko biti poraženiji?

Ipak bitka nije bila završena; bio je to tek početak. Tri dana kasnije Isus je ustao iz groba i pojavio se kao pobjednik nad grehom, smrti, i paklom – vratio se u trku života i večnosti kao niko u celoj istoriji ljudskog roda.

Osećate li danas da više ne možete istrčati trku? Jeste li se spotakli i uganuli nogu? Pomislite na patnje koje je Isus podneo. Setite se Njegovog vaskrsenja, povratka u život. Zamolite Ga da vam osigura pobeđu. Zamislite samo šta vam sve može ponuditi, bez obzira koliko ste duboko pali.

Niko nije takav pobjednik kao Isus Hristos!

Naš uzor je Gospod Isus Hristos koji je moćno pobjedio smrt, ustao iz groba i sada živi. On nas spašava i pruža nam pobeđu u najmračnijim trenucima našeg života.

17. novembar 2012.

7. OPREMANJE ZA POBEDU

*«I kad se moljaše Bogu na jednom mjestu pa presta, reče mu neki od učenika njegovijeh: Gospode! nauči nas moliti se Bogu. «
(Luka 11,1)*

Predsednik velike firme želeo je da razgovara sa upraviteljem fabrike o nekom hitnom poslu. Ali upraviteljeva sekretarica je rekla: “Ne možete sada da ga ometate. On je na sastanku, kao i svakog dana u to vreme.”

“Recite mu da ga treba predsednik firme”, odgovorio je nestrpljivo čovek.

Sekretarica je uporno odgovarala: “Imam stroga naređenja, gospodine. Niko ga ne sme ometati dok je na tom sastanku.”

Čovek je gnevno brzo prošao pored sekretarice i otvorio vrata upraviteljeve kancelarije. Nakon kratkog pogleda, odmah se povukao, tiho zatvorio vrata i rekao: “Oh, žao mi je! Izvinjavam se!” Predsednik je zatekao svog upravitelja na kolenima u molitvi ispred otvorene Biblije.

Svrha svakodnevnog čitanja Biblije i molitve je podsticanje prisnog sastanka s Carem nad carevima. Moramo od Njega svakodnevno tražiti nove naredbe i uputstva jer je On isplanirao naš život i pobrinuo se za sve potrebe.

I sam Isus je redovno provodio vreme na molitvi i podsticao svoje učenike da i oni nauče da se mole (Luka 11,1). Naučio ih je molitvu poznatu kao “Oče naš” i rekao im da istraju u molitvi, “da traže i daju im se... da kucaju i otvoriće im se” (11, 9 – 10)

Danas smo ovde na sastanku sa Gospodom. On je odvojio ovo vreme da bi bio sa nama. Shvatamo li koliko je to velika prednost?

24. novembar 2012.

8. CRKVA: U SLUŽBI ČOVEČANSTVA

«I potom iziđe, i vidje carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, i reče mu: hajde za mnom.» (Luka 5, 27)

Bliski prijatelj je upitao Gandija: “Ako se toliko diviš Hristu, zašto ne postaneš hrišćanin?” Kažu da je Gandi odgovorio: “Kad upoznam hrišćanina koji je iskreni sledbenik Isusa Hrista, možda ću razmisliti o tome!”

Zar hrišćanin ne bi to morao i biti? Pravi sledbenik Isusa Hrista? Jedan vrlo vredan citat kaže: “Mnogi živimo svoju veru kao da Hristos postoji samo zato da On sledi nas. Mislimo da Hristos postoji samo zato da zadovolji naše potrebe i udovolji našim zahtevima. Taj iskrivljeni oblik religioznosti koja služi samo nama, postavlja Isusa Hrista tek kao još jedno pomagalo u životu koje će podstaknuti i ispuniti naše snove.”

Kad je Isus pozvao svoje učenike da Ga slede, namera mu je bila da bude vođa i usmerava ljude; učenici bi Ga trebali slediti (Luka 5, 27). I poput učenika, moramo se odreći svoje volje, biti Njemu poslušni i odabrati da čak “izgubimo” svoj život za Njega (17, 33).

Na prvi pogled, to nam možda zvuči vrlo jednostavno. Ali zapravo je nemoguće to učiniti vlastitim naporima. Jedino kad odaberemo da se svakoga dana odrekemo svojih planova i pouzdamo se u vođstvo Svetoga Duha, možemo sarađivati s onim što On radi u nama.

Na takav način nas Bog poučava da postanemo Njemu poslušni sledbenici, a ne da budemo vođe. Jer jedino Hristos ima rešenje za sve naše potrebe.

1. decembar 2012.

9. CRKVA: OBREDI I RITUALI

«I po tom razumijemo da ga poznamo, ako zapovijesti njegove držimo.» (1. Jovanova 2, 3)

Ustanoviti krađu je veliki problem u doba kad se za kupovinu koriste razne kreditne kartice i internet. Nekome nije teško da dođe do vaših ličnih podataka i predstavlja se kao da ste to vi. I ako se to dogodi, ipak se time neće promeniti srž vaše ličnosti. Lopov neće ukrasti vašu pravu ličnost, samo neke površne podatke o vama.

Vaša ličnost je mnogo više od vaše lične karte i matičnog broja. Vi ste, zapravo, onakva osoba kakva Bog kaže da jeste. Ništa nije toliko važno kao kad vas Bog prizna kao svoje dete. Samo to će odrediti vašu večnu sudbinu, i samo to će pokazati da li možete da proživite svoj život u svoj punini.

U Prvoj Jovanovoj poslanici u 2. poglavlju, opisana su tri pokazatelja koja određuju našu ličnost, istine koje otkrivaju jesmo li zaista Božja deca:

- Znamo da smo spoznali Boga ako izvršavamo njegove zapovesti (stih 3).
- Svaki koji tvrdi da živi u Njemu, mora živeti onako kako je i Isus živio (stih 6).
- Svaki koji tvrdi da je “u svetlu” izbegavaće mržnju prema bližnjima (stih 9).

I, da vas pitam, ko ste vi? Da li poznajete Isusa? Ako poznajete, pokoravaćete se Njegovim zapovestima i izvršavati ih, živećete onako kako je On živio i voleti druge ljude. Niko ne može zaista da ukrade vašu pravu ličnost.

Stanimo čvrsto na Božju stranu i ne stidimo se da kažemo da smo Njegovi. Radujmo se danas takvom Ocu i Stvoritelju.

8. decembar 2012.

10. ZAKON I JEVANĐELJE

«Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božij može dobiti za novce.» (Dela apostolska 8, 20)

Neki misionar je nastojao da rastumači bogatoj ženi put spasenja po veri u Isusa Hrista, ali ona nije mogla shvatiti da za to ne mora ništa da plati.

Misionar je to pokušao da rastumači pomoću jednog primera: “Ako želite da date svojoj ćerki veliku, predivnu kuću na poklon, kako biste se osećali kada bi vam ona rekla: ‘Ali mama, moraš mi dopustiti da ti pomognem da platiš taj dar. Znaš da radim u lokalnoj bolnici i ne zarađujem mnogo, ali ipak mislim da bih mogla da odvojim makar sto evra mesečno.”

I misionar je nastavio:”Baš to poručujete Bogu. Želite da Mu pomognete da plati za ono što je Isus Hristos već platio svojim životom. Mesto na nebu je božanski dar. Uvredljivo je nastojati platiti za to.”

Po celom svetu, pobožni, dobronamerni ljudi, bogati i oni negde na pola puta, jednostavno ne mogu da shvate da je Isus već sve platio za njihovu večnu budućnost. Uvereni da moraju nešto da urade kako bi zaslužili Božju naklonost, nastoje da plate za svoje spasenje kako najbolje mogu.

Moramo da shvatimo da kad je Bog dao svog jedinorođenog Sina Isusa Hrista kao žrtvu za otkupljenje od greha, račun je bio plaćen. Kad nastojimo da platimo nešto za Božji dar, vredamo Ga. Iskreno pouzdanje je verovati da je Bog već podmirio račun.

Ne možemo da kupimo nešto što je već kupljeno i plaćeno Isusovom žrtvom na krstu, a potvrđeno Njegovim vaskrsenjem.

Isus je platio sve, i zato sve Njemu dugujemo. Zatražimo od Njega danas da i naša srca ispuni zahvalnošću zbog tog velikog dara.

15. decembar 2012.

11. HRIŠĆANSKI ŽIVOT

«Ovo se pak sve događашe ugledi njima, a napisa se za nauku nama.» (1. Korinćanima 10,11)

Mesecima nakon katastrofalnog cunamija, velikog talasa koji je zahvatio Jugoistočnu Aziju u decembru 2004. godine, pojavila se zanimljiva priča sa ostrva Simuelue, isturenog ostrva najbližeg epicentru zemljotresa.

Izveštaji govore o tome kako je stradalo samo sedam ljudi od njih 75.000 na tom udaljenom indonežanskom ostrvu kada je ogroman talas visok preko deset metara udario ostrvo samo pola sata nakon potresa. Desetine godina stanovnici tog ostrva slušali su priče svojih predaka o ogromnom talasu koji je 1907.godine ubio na hiljade stanovnika tog istog ostrva. I kad se zemlja zatresla i more se povuklo sa obale pre nego što ju je zapljusnuo veliki talas, ljudi su se setili upozorenja svojih predaka i pobjegli u brda.

U Prvoj Korinćanima poslanici u 10. poglavlju opisana je duhovna katastrofa koju možemo izbeći. Nakon što su Izraelci bili izbavljeni iz egipatskog ropstva, neprestano su se bunili protiv Boga, gundali i zastranjivali u svojoj veri. Opisan je zastrašujući rezultat njihovog ponašanja. Apostol Pavle piše: ”To se dogodilo nama za primer... a napisano je za opomenu nama (stihovi 6 i 11). Izveštaj o njihovim pogreškama sačuvan je do danas kako bismo izbegli iste posledice nastale zbog nepokornosti Božjim naložima.

Ako se u našem životu i danas pojave znaci upozorenja, vreme je da odbavimo greh koji nas uništava i pobegnemo “u brda” Božje spasonosne milosti.

12. POSLEDNJI DOGAĐAJI: ISUS I SPASENI

*«I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje.»
(2. Petrova 3, 15)*

U martu 1980. godine planina Sveta Helena u Americi smatrala se ugašenim vulkanom. Međutim, planina je odjednom počela da se trese. Stanovništvo je bilo evakuisano na sigurno mesto deset kilometara od vrha planine. Nešto kasnije se na jednoj strani planine pojavila izbočina. Naučnici se nisu uzbudili, jer su ranija istraživanja pokazala da vulkani nikad ne izbacuju lavu sa strane.

A tada je 18. maja eksplodirala jedna strana Svete Helene, izbacivši niz obronke tone kamenja brzinom od preko 200 km na sat. Minut posle toga, vulkan je sa vrha planine počeo da izbacuje lavu uz tutnjavu i snagu od 500 atomskih bombi! Uništeno je na hiljade hektara šuma, a 57 ljudi je izgubilo život. Naučnici su pretpostavili da će se prirodne pojave odvijati kao i ranije. Međutim, pogrešili su.

Druga Petrova poslanica opisuje nam buduće vreme kad će pouzdanje u pogrešne pretpostavke završiti ognjem i krajem sveta (3, 4 – 7). Međutim, radosna vest glasi da će Bog po svom obećanju izgraditi “novo nebo i novu zemlju gdje pravda živi” (stih 13). Bog “neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje” i strpljivo čeka da se što više ljudi obrati za spasenje u Hristu i u Njemu nađu potpunu sigurnost (stih 9). Potrebno je samo da verom prihvate spasenje koje Isus nudi svakome ko želi da Ga prihvati.

13. KADA SVE POSTANE NOVO

«I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti čovjeka, kojega stvori.» (1. Mojsijeva 2, 8)

U Bibliji se spominju dva vrta: Edemski i Getsimanski vrt. Bog je smestio prvog čoveka Adama u vrt u Edemu; Isus je pošao u Getsimanski vrt da obnovi ono što je prvi čovek izgubio.

Adam, prvi čovek je sagrašio u vrtu; poslednji Adam, Isus Hristos, preuzeo je na sebe sve čovekove grehe. Usred vrta u Edemu nalazilo se drvo života, pod kojim je čovek mogao večno da uživa da nije prekinuo svoje zajedništvo sa Bogom zbog neposlušnosti. Getsimanski vrt je bio korak prema drvetu smrti postavljenom na Golgoti (Dela apostolska 5, 30; 1. Petrova 2, 24). Adam je svojim grehom neposlušnosti izgubio pravo na drvo života i doneo smrt celom čovečanstvu. A Onaj koji je visio na golgotskom drvetu, pobedio je smrt i svojim slavnim vaskrsenjem obnovio drvo života svima koji u Njega veruju.

Vrt u kojem je Adam pao i sagrašio nestao je sa lica zemlje, ali dolazi radostan dan kada će Onaj koji je sam trpeo agoniju smrti u Getsimanskom vrtu, obnoviti ceo svet. Skinuće prokletstvo sa zemlje, zveri će opet biti pitome (Isaija 11, 6 - 8), nestaće pustinja (Isaija 35, 6), zemlja će izobilno roditi (Amos 9, 13), a Isus će se lično pojaviti da blagoslovi svoj narod (Otkrivenje 21,3).

Ono što je Adam izgubio, Isus će obnoviti do savršenstva.

Adam je bio prvi Božji čovek koji je svojim grehom uneo smrt u celo čovečanstvo. Isus je došao na svet da ponudi spasenje svima koji u Njega poveruju, i osigura nam večni život s Bogom.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu